

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 87: Cổ Đức Nói: Chỉ Đừng Theo Vọng, Cần Gì Cầu Chân. Điều Làm Sáng Tổ Nghĩa Lý Chẳng Lấy Chẳng Dứt, Chẳng Gần Chẳng Xa

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 006)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

[Cổ đức nói: “Đản vật trục vọng, hà tu cầu chân” (Chỉ đừng theo vọng, cần gì cầu chân). Điều làm sáng tỏ nghĩa lý bất thủ bất đoạn (chẳng lấy chẳng dứt), bất tức bất ly (chẳng gần chẳng xa).]

Những cương lĩnh này đều phải nên ứng dụng ngay trong cuộc sống thường ngày, ngay cả việc mặc áo, ăn cơm cũng không ngoại lệ, đều phải tương ưng với ý nghĩa này. Nói cách khác, quý vị mặc áo là quý vị đang tu Lục độ vạn hạnh, tu Bồ Tát hạnh; ăn cơm cũng là đang tu Bồ Tát hạnh, không có việc nào là chẳng phải đang tu Bồ Tát hạnh. Cho nên nói “tất cả pháp đều là Phật pháp”, không có pháp nào chẳng phải là Phật pháp.

Mặc áo thì Không và Hữu hai bên đều chẳng chấp trước; ăn cơm thì Chân đế và Tục đế viên dung, đạo lý ấy đều nằm ở trong đó. Không thể tách rời Phật pháp ra khỏi sự tướng để nói thành một lẽ khác, như vậy thì có ích dụng gì? Như vậy là chẳng có ích dụng gì rồi.

Cổ đức nói hai câu này rất hay: “Đản vật trục vọng” (Chỉ đừng theo vọng). “Trục vọng” là đừng nên theo đuổi hư vọng, đừng nên chấp trước hư vọng. Cái gì là hư vọng? “Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng” (Phàm những gì có hình tướng đều là hư vọng). Câu nói này dạy chúng ta lìa tướng, dạy chúng ta tùy duyên, tùy duyên chính là lìa tướng. Lìa cái gì? Lìa chấp trước, lìa phân biệt, lìa phan duyên. Phân biệt, chấp trước, phan duyên đều đã lìa rồi, đó chính là tùy duyên; cho nên tùy duyên chính là lìa tướng, tùy duyên là không cố chấp.

“Hà tu cầu chân” (Cần gì cầu chân). Nếu quý vị có một ý niệm cầu chân thì quý vị đã sai rồi, quý vị lại chấp trước, lại phân biệt nữa rồi, lại đang đẩy khỏi vọng tướng nữa rồi. Vọng chẳng chấp trước, Chân cũng chẳng cầu, Vọng rời đi thì Chân liền hiện tiền. Chân ở đâu? Chân ở ngay trước mắt.

Vừa rồi đã nói, mặc áo, ăn cơm đều là Chân, tuyệt đối chẳng phải là giả. Nhị đế viên dung, việc ấy sao có thể chẳng phải là Chân được chứ? Lý Tam Không hiển lộ, là thật đấy! Chỗ chư Phật Như Lai chứng đắc chính là cái này, những gì một bộ kinh Kim Cang đã nói cũng chính là cái này. Những điều ấy hoàn toàn hiển lộ ra ngay trong việc mặc áo, ăn cơm, trong từng ly từng tí của những việc vụn vặt thường ngày. Cho nên nói “tất cả pháp đều là Phật pháp”, lời này nói chẳng sai chút nào cả.